

In Memoriam Josep Barberà i Suqué

El dia 30 de maig d'enguany va morir als 76 anys d'edat, en Josep Barberà. Era un home entusiasta, de ferma personalitat, de gran constància i dedicació, la feina no el preocupava i va ésser un excursionista inesgotable que

estimava Catalunya.

Vaig conèixer en Josep Barberà i Suqué amb motiu d'una de les festes de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana a Montserrat, pels anys 70. Des de llavors vam coincidir en diversos actes, reunions, trobades, sorgint una d'aquelles amistats que no cal renovar cada dia.

En Josep Barberà havia nascut a Reus (Baix Camp) l'any 1923. De petit, per raons familiars va anar a viure a Sant Cugat del Vallès. M'havia explicat que fou aquí on va començar a fer les primeres excursions. Encara no tenia nou anys i ben aviat va conèixer els voltants de Sant Cugat, ja que escorcollava fins els racons més recondits.

En Josep Barberà i Suqué era membre del Grup d'alta Muntanya del Club Muntanyenc Barcelonès. L'any 1944 fundà junt amb els seus companys Farrés, Segalés, Zanini i Raluy, la delegació a Sant Cugat del club barceloní, que anys més tard s'independitzà, constituint-se en el Club Muntanyenc Sant Cugat, del qual en fou president del 1969 al 1972. Tres anys després, es feia soci del Centre Excursionista de Catalunya, on ingressà com a membre del Club Acadèmic d'Escalada, però no per això va deixar de practicar totes les facetes de l'excursionisme.

En Josep Barberà va destacar com a grimpaire, obrint vies arreu i dirigint cursos de l'ECAM a Sant Cugat del Vallès. Junt amb en Torras i Nubiola creà el Grup Cavall Bernat, que aplegà els escaladors que han assolit el cim de la mítica agulla montserratina, iniciativa que el va dur a crear el museu Cavall Bernat. El va instal·lar en una de les dependències de casa seva, en una antiga fassina, on es poden veure entre d'altres coses, claus utilitzats en les primeres escalades i un llarg seguit d'objectes i records relacionats amb el Cavall Bernat, així com també la Mare de Déu d'alumini que durant molts anys va estar al cim de l'agulla del Cavall Bernat.

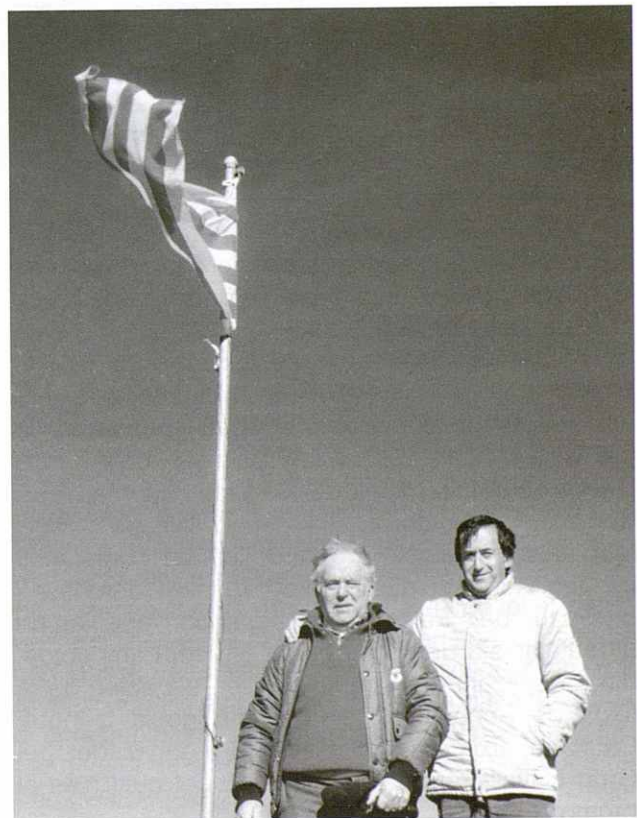
En Barberà no ha pogut pas amagar el seu neguit d'escriptor excursionista, manifestat abastament en butlletins i revistes. Aquest afany el va portar ja a l'any 1966 a fer un estudi de les Agulles del riu

Montserrat i el va presentar a les primeres Jornades de Literatura Excursionista, en el memorial Josep Iglesias.

L'any 1968 va iniciar l'Operació Montserrat, pujant a totes les 700 agulles o roques de Montserrat. Va acabar aquest projecte l'any 1977 publicant el que seria el seu primer llibre: *Montserrat Pam a Pam*. Dos anys més tard va fer el mateix amb les roques de Sant Llorenç del Munt i publicà el llibre: *Sant Llorenç Pam a Pam*. Tots dos editats per les publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Per commemorar el cinquantenari de la primera ascensió al Cavall Bernat de Montserrat (1935-1985) per Costa, Boix i Balaguer, la FEEC va editar el llibre, *Història d'una Pedra*, on el seu autor, en Josep Barberà i desplegà totes les seves dots de recerca, deixant ben clar que aquesta roca és el símbol dels escaladors.

El juliol del 1978 en Barberà iniciava el que seria la seva obra més important: *LES NOSTRES MUNTANYES*. Amb la pujada a la primera muntanya, l'Operació Muntanyes Catalanes estava iniciada. Per pujar les més de 1.700 muntanyes, caldria sortir d'excursió gairebé tots els caps de setmana i festius, durant al llarg de nou anys. El cap de setmana 10 i 11 de gener de l'any 1987 finalitzà aquest projecte, amb l'ascensió a la Roca del Lladre, situada sobre el Santuari de la Mare de Déu de l'Arboló, al poble de Gerri de la Sal, un cap de setmana que mai ningú dels participants oblidarem. En Barberà havia aconseguit junt amb els alcaldes de Gerri i Sant Cugat, el president de la Federació, socis del seu club i d'altres, que es fes realitat aquell somni.

En Josep Barberà i l'Alfons Garcia a la Roca dels Lladres a Gerri de la Sal. Foto A. Garcia